

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Geppa 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Licejska knjara

Ivan Jervatin

Male novice

Mali koledar.

Petek, 1. febr.: Ignacij — Sobota,
2. febr.: Srečnica — Nedelja, 3. febr.:
Blaz — Ponedeljek, 4. febr.: Andrej Kors.
— Torek, 5. febr.: Agata — Sreda,
6. febr.: Amand — Četrtek, 7. febr.:
Romuald.

Sv. Blaža imajo za zdravnika za grlo.
Že L. 550. so ga kristjani častili. (Sv.
Blaža »žegen«.)

V »Novi pratiki« 1798

za svečan pravi Valentin Vodnik o
predicah:

«Bolj bodne pridna
pozimi predica,
dalj bo rozljala
pod palcem petica.»

Pri nas predejo samo še v maloka-
terih krajih; v Črnem vrhu se tepejo
kolesa.

ZGODOVINSKI KOLEDAR.

1. febr. 1620. začetek protireform na
Českem. — 2. febr. 1816. * M. Bogovič,
hrvaški pesnik. — 3. febr. 1758 * Valen-
tin Vodnik. — 4. febr. 1864. potrjena
pravila »Slovenske Matic«. L. 1913. zo-
petni izbruh balkanske vojne. — 5. febr.
1822. * Fra Grgo Martić, hrv. pesnik. —
6. febr. 1670. prva slovenska gledal.
predstava. — 7. febr. 1752. * Jur. Hija,
dubrovniški pesnik.

Valentin Vodnik, prvi slovenski pes-
nik je bil rojen 3. februarja 1758. v Si-
ski blizu Ljubljane. Ko je dovršil šole,
je stopil v samostan k očetom frančiška-
nom. Pozneje je bil duhovnik po raz-
nih krajih na Kranjskem. Zložil je mno-
go pesmi in spisal več knjig. L. 1809. so
Francozi pri nas ustanovili Ilirijo. Vod-
nik je pozdravil ta dogodek z veličast-
no pesmijo »Ilirija oživljena«, v kateri
proslavlja ystajenje slovenske narodno-
sti. S to pesmijo se je Vodnik hudo za-
meril avstrijski vladi, ki ga je po Na-
poleonovem padcu upokojila. Umrl je
za kapjo 8. januarja 1819.

V Ljubljani ima V. Vodnik lep spo-
menik. Na spomeniku je napis:

Ne hčere ne sina
po meni ne bo;
dovolj je spomina,
me pesmi pojô.

Valentin Vodnik

l. 1799 pravi:

«Dosti po nemško in latinsko pisanih
gramatik je med ljudi danih, katere
Nemcem in drugim Evropejcem kažejo
slovenski jezik pisati in govoriti; slo-
vensko pisanih pa za domačo potrebo
nič več ne poznam, ko sami dve: Smo-
trickovo in Lomonosovo za Ruše in Sr-
bljane. Tujce smo tedaj učili našo bese-
do znati, sebe pa ne. Odtod pride, da
nimamo skoro nič učenega pridelka.
Zatorej je prav prišla zapoved, našim
mladenčem dati v roke pismeni nauk
ki jim bo kazal, svojo domačo besedo
izrekovati in na pismo devati.

Porečes: Čemu pa mi bo, saj znam po
naše govoriti? — Govoriti znaš, ali
spravno govoriti in pisati morebiti ne.
Nemci, Lahi, Francozi dajo svojim otro-
kom najpred svojo domačo pismenost
za prvi uk, daslihi znajo nemško, laško,
francosko. Zakaj? Zato, ki je treba za-
teti vse nauke s tisto besedo, katero nas
je mati učila. V ti se otroci lahko in
hitro navadijo pismene znanosti. To je
prva stopnja k vsem višjim učenostim.
Veseli tedaj naj bodo oni mladeniči, da
jih od začetka ne silimo s tujimi, ne-
znanimi besedami.

Slovenska narodna noša iz Hudojužne.

Poslanka zbornica-razpuščena.

Dne 24. jan. je podpisal kralj odlok, s
katerim se razpušča poslanska zbornica.
Volitve nove zbornice se bodo vršile 6.
aprila. Nova zbornica se sestane 24.
maja.

Svetogorsko svetišče.

Na Sv. Gori pri Gorici so se začela
obnovitvena dela svetišča. Delo je pre-
vzel Matticoli iz Solkana.

Drago mesto.

Italijanske vlade so tekom petih let
izdale za Reko podpor in drugih naka-
zil v vrednosti, ki presega štiri milijar-
de L. Na vsakega prebivalca Reke je
prislo nal 100 tisoč L.

Oče krškega škofa — umrl.

Pred kratkim je umrl v Solkanu 77
letni Josip Srebrnič, oče krškega škofa
dr. Josipa Srebrniča. Solkanci so mu
priredili navzlic slabemu vremenu lep
pogreb, katerega se njegov sin-skof ra-
di prevelike razdalje ni mogel udeležiti.

† Župnik I. Bersenda.

Pretekli teden je umrl v Piznu (Istra)
v 78. letu svoje dobe tamošnji župnik
Ivan Bersenda. Z njim odhaja v grob
vzoren svečenik, dobrotnik istrskega
ljudstva in zvest bорец za njegove pra-
vice. Blagoslovljen ostane njegov spo-
min med našim ljudstvom.

Leninov pogreb.

Z velikimi svečanostmi in ob ogrom-
ni udeležbi ljudstva se je 27. jan. izvr-
šil pogreb Lenina. Nad milijon ljudi je
šlo v sprevedu, ki je spremljal krsto od
stolne cerkve do Kremļa. Toplomer je
kazal 30 stopinj pod ničlo.

Država priznala cerkvene praznike.

Za naprej bo tudi država praznovala
cerkvene praznike in sicer: praznik Sv.
R. Telesa, Sv. Petra in Pavla in Brez-
madežnega spočetja. Praznik sv. Jozefa
država ni priznala, čeravno šteje Cer-
kev tudi ta praznik med prve.

Kdo je Macdonald?

Macdonald je sedanji ministrski pred-
sednik Anglije. Prvič v zgodovini se je
zgodilo, da je dobila delavska stranka
najmogočnejšo svetovno državo v svoje
roke. Velika je njegova zasluga radi-
tega, ker se je dobil skozi veliko rev-
ščino, sam z lastnimi močmi do tega
mesta. Z največjimi žrtvami je prišel
do šole in postal učitelj. Toda kmalu
ga je zaneslo v politiko. Prišel je v
London ter je bil najprej bančni urad-
nik. L. 1906. je postal prvi poslanec. Do-
slej je živel v priprosti hiši na pobočju
griča Hampstead mirno in priprosto s
svojimi petimi otroki.

Pogodba med Italijo
in Jugoslavijo — podpisana.

V nedeljo dne 27. jan. ob 14. uri je bila
v dvorani »Vittoria« v palači Chigi v
Rimu podpisana pogodba prijateljstva
in dogovora za Reko med italijansko ter
jugoslovansko vlado. Za Italijo je pod-
pisal Mussolini, za Jugoslavijo Pašić in
Ninčić.

Vso vas uničil požar.

Vas Gran Puy je uničil velikanski
požar, ki je povzročil mnogo škode. Po-
žar je nastal v neki hiši; vsled vetra se
je ogenj takoj razširil na vso vas, tako,
da je v teku ene ure objel ogenj vso vas.
Zgorelo je 35 hiš, le cerkva z zvoni-
kom, ki se dviga mogočno nad razva-
linami, je ostala. Človeških žrtev ni bilo.

Oče obsodil sina na smrt.

Armand Anderson, sin uglednega tr-
govca v Brooklin-u, je bil osumljen ne-
kega umora. Pri obravnavi je oče pričal,
da je sin ob neki priliki res priznal
umor, ki ga je bil izvršil leto poprej.
Oče je med izjavo jokaval in se je tresel,
a povedal je, da ne more udusiti gla-
su vesti, ki zahteva, da govori vso res-
nico. Očetova izjava je povzročila, da
so 22 letnega Armanda obsodili na
smrt. Na Angleškem sede obsojenec na
posebno stolico, ki je v zvezi s tako
močnim električnim tokom, da obsoje-
nec neha živeti v treh minutah.

Ovaduhi.

«Era Nuova» ali »Nova doba«, ki jo
pišejo Lahi v Vidmu, urejujejo pa Slo-
venci v Gorici, ovajajo številko za šte-
vilko naša prosvetna društva in poslan-
ca Šček-a, češ, da so društva in posla-
nec proti Lahom in da ne bodo mirova-
li, dokler ne izgine zadnji Lah v Sici-
lijo. Grdi ovaduhi!

Advokati so eno, ljudje drugo.

Ti praviš, da ni tako. Pa vendar je
tako! Pogledj na primer na finančni
urad v Trst, v oddelek vojne odškod-
nine. Imajo urad za informacije. Za 16
advokatov, ki se pečajo z vojno odškod-
nino, da kaj zaslužijo, je urad odprt
vsak ponedeljek od 8½ do 12½. Za 80.000
(osemdeset tisoč) vojnihih oškodovancev
pa, ki se begajo za svoje potrebe, pa je
urad odprt v sredah in sobotah od 8½
do 12½. Za prve vsa udobnost, za
druge pa stiska.

Dva milijona

naročnikov ima angleški časopis »Daily
Mail«, ki izhaja v Londonu. Brezdvom-
no je to največje število naročnikov, ki
jih je dosegel kak časopis.

MIHEC: Kje neki je Pipo. Lep čas ga ni bilo.
JAKEC: Kje neki mota se nam to, motovilo.
MIHEC: Prav danes je pisal, da bo obravnavat
JAKEC: Kako za Matildo šaten je kupoval.

UPRAVA »MLADIKE«

za Italijo je v Gorici, Riva Piazzetta
št. 18 in ne v Prevaljah kakor je bile
zadnjič pomotoma javljeno v »Malem
listu«. — Celoletna naročnina znaša
25 L. Drugo številko bodo dobili le tisti
naročniki, ki bodo še tekom tega mese-
ca poravnali naročnino.

Priznanje.

Od osebe, o kateri ne bi nikdar kaj
takega pričakovali, smo prejeli tole pi-
smo: »Slavno uredništvo! Dovolite mi
čisto iskreno besedo. V sporu, ki je na-
stal med Vami in Edinostjo, so bile mo-
je simpatije na strani Edinosti. Božič mi
je nenadoma odprl oči. Kako? Sredi
bratomornega prepira je Mali list odlo-
zil orožje, ponudil roko sprave Edinosti
in predložil naj spor preisceta dva po-
stojnjaka: prvega naj imenujejo Trza-
cani, drugega Goričani; kar bosta ta
postojnjaka razsodila, to naj velja. To je
bila beseda, ki je vsemu ljudstvu uga-
jala. In vsi smo pričakovali, da bo Edi-
nost ponudbo sprejela, tembolj ker je
pisala, da je v sporu imela ona prav.
Pa glejte razočaranje! Namesto, da bi
sprejeli razsodišče dveh postojnjakov, je
Edinost odklonila ponudbo. Ta stvar je
mene nedopovedljivo zbodla, obenem pa
mi je odprla oči. In odpreti mora oči
vsakemu, ki nima slame v glavi, ampak
možgane.

Jaz sem v delikatni službi in prosim
Vas, da ne priobčite mojega imena. Po-
oblaščaj Vas, da po potrebi pokazate
to pismo kompetentnim osebam....».

Letni davek za vojaštvo.

Italija potrosi za vojaštvo več ko 3.000
milijonov L. na leto, tako, da pride na
vsakega človeka v državi 13 L in 69 stot.
letnega davka za vojaštvo.

Veliki narodnjaki.

Velik narodnjak, petlirski seveda, je
bil na Premu gospod Anton Fatur. Ži-
vio narod, živio sloga, živio edinost (ta
mala in ta velika!) Tako je bilo vse-
lej. Pa je prodal svojo gostilno. Komu?
Al signor Francesco Bernardini iz Ro-
manje. Živio sloga je vpil, svojo zemljo
pa je dal drugim. Živio! — Neki vele-
trgovec z lesom v Trstu je velik narod-
njak. Pred kratkim ste brali v Edino-
sti: gospod M. daroval 20 lir za Šolsko
društvo. Torej je gospod zares velik na-
rodnjak. Pa je odslovil voditelja pisar-
ne Slovenca in z njim so šli naši urad-
niki. Na njih mesta pa je poklical g.
M. pristne Napoletance. Pred nedavnim
časom pa je še vpil: Živio sloga, živio!
Mari bi delali za narod, pa manj vpi-
li, pa ga manje zatirali, pa ga manje iz-
dajali!

Imenitna uprava!

Nekemu posestniku v Vodnjanu so
dvakrat obdavečili isto posestvo; prvič
na podlagi napovedi (800 lir) in drugič
na podlagi katastra (3850 lir). Mož je
seveda rekuriral.

Prosvetna kronika.

»MLADIKA«

1. stev. (jan.) je izšla s sledečo bogato vsebino vsebine: Jaklič: Zadnja na grmadi. (Zgod. povest). — Likovič: Vsak večer. (Pesem). — Jagodic: Tja v Betlehem. — Bevk: Pozni popotnik. — Samac: Igra s solncem. — Tolstoj: Knez Serebojani. (Roman). — Likovič: Čičke. — Dr. Breclj: V krvi. (Razprava). — Komar: Otroški postržek. — Lagerlöf: Sveta noč. — Steska: Pregled naše umetnosti. — Podlogar: O roparskih napadih. — Pirjevec: Slovensčina v srednjem veku. — Po okrogli zemlji. — Gospodar in gospodinja. — Pisano polje. — Sale in uganki. — Slike.

»MLADIKA«, je priljubljen družinski list s podobami, ki ga mora imeti vsaka slovenska družina. — Letno naročnino (25 L) pošljite na ta-le naslov: Uprava »Mladike« - Gorica - Riva Piazzutta šte. 18.

»GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA«

Op. duhovniki, ki niso pomotoma prejeli nabiralnih pol za »Goriško Mohorjevo družbo«, so naproseni, naj se obrnejo do uprave G. M. D. v Gorici, Riva Piazzutta št. 18, da se jim iste nemudoma dostavijo.

»Novi Rod«

4. številka (januar) je izšla s sledečo lepo vsebino: Kmetova: Pismo. — Ribič: Zavratne posasti. (Z lesorezom). — V. Levstik: Deček brez imena (Nad.). — I. Albreht: Bebove presče (Koroški motiv). — Maleš: Stanko Vraz (lesorez). — Zrnca. — Kotiček malih.

»Novi Rod« izhaja prve dni vsakega solskega leta ter stane na leto 10 L.; posamezne številke so po 1 L. Uprava se nahaja v Trstu, San Giovanni, Casella postale.

Prva stev. »Nasoga Čolnisa«

glasilo prosvetnih društev na Primorskem izide te dni.

»Bogoljub«

Naročnina za »Bogoljub« za leto 1924 (za Italijo) sprejema: Kat. Tisk. Društvo - Gorica - Montova hisa. (Letna naročnina znaša 6 L.).

Knjiga o Danteju,

ki jo je uredil dr. A. Res je izšla. Dobi se jo v vseh slov. knjigarnah.

»Vstajenje duše«

(Petindvajset govorov za prerod.) Tako je naslov najnovejši knjigi, ki je ravno izšla. Spisal jo je dr. Mih. Opeka.

Podlimbarskega »Zbrani spisi«,

pod uredništvom dr. Slebingerja, so izšli. Obširni (I.) zvezek obsega deseterico slik, ertic in povesti.

Dr. Tominec: Nem.-slov. slovar

za domačo in solsko rabo je pravkar izšel v založbi Kleinmayr in Bamberg (Ljubljana).

KONZULATI V TRSTU.

Amerikanski (Združene države): via S. ta Caterina 1. (pri novem sv. Antonu). Angleški: via G. D'Annunzio 2. (pri Mihcu in Jakcu). Argentinski: via Rosini 26. (pri novem sv. Antonu). Avstrijski: via Ghenga 8. (pri južni postaji). Braziljski: via S. Nicolò 28. (pri novem sv. Antonu). Češki: viale Regina Elena 29. (od južne postaje na cesti proti Miramaru). Francoski: piazza S. ta Caterina 4. (pri novem sv. Antonu). Jugoslovanski: piazza Venezia 1. (med Mihcem in Jakcem ter državno postajo). Nemški: via Trento 12. (blizu poste). Poljski: piazza Borsa 4. (pri Mihcu in Jakcu).

Izstriži in shrani!

Kadar Slovenci govorijo v tujem jeziku. kažejo, da prezirajo svoj lastni in da se dišijo s tujim perjem. — Kaj bi bilo, če bi bili sladkopevajoči slavci kukati kakor kukavica, če bi žvrgoleli žrni vrani kakor slavski; če bi pobožni skrjanki krokali kakor vrani? Kaj ne, vsakdo bi se smejal temu!

L. N. Jemersić.

Kdo vlada v državi?

Značilen članek o fašistovski vladi je napisal tajnik don Luigi Sturzo v mesečniku »La Rivoluzione Liberale«. Sturzo trdi, da se bo po razsulu sedanje vlade zopet ustanovila demokratska vladavina, zakaj sedanji oligarhični (poveljstva v rokah par oseb) sistem je reakcionaren (nazadnjaški). Nato razpravlja Sturzo o tem, kdo prav za prav vlada danes v državi ter piše: »Danes vlada Italijo agrarizem (veleposestniki s tisoči kolonov-suznjav) in ligurški industrijalizem (veleindustrija Milan-Genova). S kakšnimi pripomočki vladajo? Kakor prej, samo le bolj na široko: izdajajo milijone, da vzdržujejo časopise, ki piše v njihovem smislu in da morejo izkoristiti državo. Tako vladajo danes državo v resnici isti gospodarji kakor včeraj. Ni vladal včeraj Giolitti, ne vlada danes Mussolini, ampak agrarizem in industrijalizem.«

Sijajna letina za kapitaliste.

Dočim leze kmet v dolgove, dočim se delavcu vedno slabše godi, dočim gleda obrtnik s strahom v bodočnost, se mestni kapitalisti-spekulanti veselijo svoje sijajne letine. Delnice akcijskih družb so poskočile v vrednosti in so prinesle kapitalistom velike dobičke. Akcije zavoda »Banca Commerciale« so poskočile od 9888 na 1225 lir, akcije zavoda »Banca di Credito« so poskočile od 695 na 897 lir. Deleži predvseh industrij so zrastle za 40%; deleži elektrarn so zrastle kar za 60% (elektrarna Edison od 470 na 865 lir!), akcije družbe »La Ligure« od 230 na 385 lir itd. Tudi deleži pri stavbah so poskočili, odkar so gospodarji zvišali stanarino; za navadno stanovanje plašas danes v Trstu letnih 2000 lir. Pa pomislite. Najemniki so hoteli imeti v Rimu shod, da protestirajo zoper zvišanje stanarine. Ta shod, bi bil za zgled vsem mestom v državi in gospodarji bi morali stanarino znižati. Pa kaj se je zgodilo? Vlada je bila pokorna kapitalistom in je zborovanje prepovedala. Tako je na svetu! Bogatini se smejo veseliti, se smejo javno šopiriti in kazati svoje dobičke, revežem pa je prepovedano, da bi javno povedali, da so lažni, da so raztrgani, da jih zebe, da hiraajo. Eno pa je gotovo: da so bogatini internacionalno solidarni; držijo skupaj kakor veriga: v tem pogledu vlada med kapitalisti zares popolna sloga in edinstvo, pa naj si bodo Lahi, Nemci, Slovenci, Poljaki, Francozi. Delovno ljudstvo pa gara in trpi.

Zatiranje vdov in sirot.

Se sedaj ne dobivajo upokojenci, vdove in sirote Južne železnice invalidnine, ki jim pritiče po postavi. Ta grehota traja že nad pet let; nekateri so od lakote pomrli, eden teh nesrečnejev se je obesil, drugi pa trpijo, hiraajo in čakajo smrti. Tukaj priobčimo pismo take vdove z gorenjega Krasa. To pismo pove vse in ni treba prav ničesar dodajati.

S tremi otroci.

Vdova piše: »Jaz sem že 12 let vdova po železniškem čuvaju. Pod bivšo Avstrijo sem dobivala pokojnine in unfala skupno 92 kron, kar mi je v tistih časih zadostovalo, da sem skromno živela. Odkar pa smo v novi državi, ne dobivam nič več unfala, ampak samo pokojnino 25 lir. In kako naj preživim sebe in tri stroke s 25 lirami? Stanovanje me stane na mesec 20 lir. In s petimi lirami naj živimo, naj se oblačimo, naj se obuvamo?«

Kdaj se konča trpljenje?

Vdova nadaljuje: »In že pet let nam obljubljajo, da nam bodo v kratkem začeli izplačevati nezgodnino. Vem tudi, da si je poslanec g. Šček veliko prizadeval, da bi se zadeva rešila, za kar mu gre srčna zahvala, ker se on v resnici trudi za uboge. Toda mi trpimo in gladujemo. Lani so nas klicali na glavarstvo, kjer so nas popisali. Obljubili

so nam, da pridemo do denarja, kadar se sklene pogodba med Južno železnico in Italijo. Od tedaj bo kmalu leto dni, a mi se vedno čakamo. Ker vem, da se Mali list poteguje za vboje, se obračam na Vas, da se isformirate, ali imamo se kaj upanja ali nič več.«

Naša beseda

je kratka. Ko smo v šolo hodili, smo brali v katekizmu, da spada med vnebovpiljoče grehe zatiranje vbojih, vdov in sirot. Kdaj pa ste čuli o takšnem zatiranju vdov, kakor ga dela vlada? — Od svoje strani homo se enkrat storili korake, v upanju, da se vendar enkrat stvar kam premakne!

Prorokovanje kmeta Johanson-a.

V berlinskih krogih je znan kmet Johanson iz Pinske, ki je ob začetku svetovne vojne 1914-1918. zaprosil avdienco pri nemškemu cesarju, da bi mu napovedal dogodke. Dvor mu ni uslišal prošnje, Johanson pa je razodel profesorju drju Dryandru, da bo vojna pogubna za Nemčijo. Dejal je, da je imel vizije, v katerih je videl bodočnost svetovnih dogodkov do leta 1960. O teh stvareh piše dnevnik »Prager Tagblatt«. Kaj je videl Johanson v vizijah?

O svetovni vojni.

Praski list piše, da je Johanson že 1914. jasno povedal, kako se bodo države razvrstile v dve veliki skupini. Rekel je, da »bo Belgija žebelj za krsto (trugo) Nemčije«. Napovedal je izbruh novih bolezni in izbruh punta na Irskem. O dogodkih po svetovni vojni pa je Johanson napovedal stvari, ki jih je Karl Röhrl obelodanil v Lipskem (Leipzig, Max Altman).

Kaj bo po svetovni vojni?

Johanson pravi, da bo 1925. izbruhnila vojna med Angleško in Indijo. Vojna se prične s puntom v severni Indiji. V strahovitih bitkah pade 25 milijonov ljudi. Indijanci bodo Angleže dobesedno v morje pomatili. Indija se odcepi od Angleške države. Indijskemu zgledu sledi Egipt in Afrika. Amerika doživi pet vojn. Leta 1930. bo vojna med Špansko in Francosko. Nemčijo bodo slabile neprestano do 1953. revolucionarna gibanja, zlasti v južno zapadnem delu (Bavarska!).

Zadnje vojskovanje, o katerem govori Johanson, se vrši v Skandinaviji. Leta 1953. napade Francoska Norvežane in Ruska Švede.

Zanimive podrobnosti.

Johanson popisuje podrobnosti o krajih, kar je tembolj čudno, ker teh nikdar ni videl. Vojna konča 1953. z zmago Rusije in Francije. Prorok do podrobnosti opisuje francoske zrakoplove, ki obstojijo iz 3 nadstropij. Johanson je napovedal velike bolezni in lakote. Pojavila se bo pljučna kuga, ki bo pokončala velik del človeštva. Med angleško-indijsko vojno pa izbruhne do tedaj neznana bolezen, ki ji sploh ne bo leka. Bolniki najprej oslepijo, nato znoirijo. Francoska mladina vobee izumre in drug narod bo zasedel francoske dežele.

Kaj nam še piše Košanec?

Družinske nadloge in moda.

Se ena nas tare, in to je razuzdana mladina, ki ne pozna več ubogljivosti in pokorščine do staršev. Nahaja se v nekakem stanju podivjanosti in šopirne razuzdanosti. Poglejmo si dekleta! Kmečka ali pa tudi vsaktera hiša je obtežena z nešteti nadlogami. Starši ne morejo niti spati od same skrbi, kako bi preživljali družino ter obvarovali obstoj svoje družine na domači grudi tudi za potomce. In dekleta? Kakor kakke mestne dame v obleki, v frizuri, v čevljičkih. Na glavi pa veliko število kolesičnih instrumentov in zvezdic kakor na nebu v jasni noči. Krilce zadnjega kroja, seveda vselej dokolenično; nogavice čisto kožne barve, tako da sploh ne veš, ali jih ima ali ne. Barvani solenčki, okrogla gumica na peti.

Pepo iz Koludrovice.

Malo cajta je od takrat, ku sm šeu po korse v Trste in sm gledau po vetrinah. Jojste, kajna lepa ruoba. Naejnkraj me je skožilo v glavo, de be magari kúpeu za mojo Matildo ane štiri metre gvan-ta za nje gut. Ma, veste, strešnica uore-hova, sm beu pej čest kukr sklednek za velikanuč. Sem teu jt vzej naprej za nusam, ma kaj jeh ni zlumk prnesu ane tri tiste kelnarje, al kakū se jem vzej pravi, uon ses betege jn so me zgrabli jeno ulekli nutr: pejtega nutr, gasput, pejte ga nutr, fina ruoba jeh bon preco.

— Ma ja, gaspudje, sm se braneu, ma sakralot...

— Neč, neč, ga bošte kontento, sedte, sedte, bašte bulše vidla.

— Ma čujejo, gaspudje...

— Neč, neč, prosim, prosim, sej ga vemo, ana gvan za vaša gopa, fina ro-ba, ultima moda, tišta bl čaro, tišta bl škuro, tamin, kambrik Ne gasput? Kej drugo gasput?

— Ma veste gaspudje...

— Prosim, prosim, gasput, pej drugo. Alo Nandele, krep, šaten, tibet, Nandele hitro, hitro — jen takū so se sūkale ukuli mene, da nism mogu nejnkraj de besede. Ta hip pride se una kruota od Nandka jn prečtā kr je moglu reva nest an naručaj gvanjanja zviltga kukr štruklji. Ne vem, kaj me reva ni vidlo, po mene je palo jn me je vsega zakopalo v tisto gvanjanje. Dobro, de so takrat tisti reveži uod skricou vndr an malo uomoukenli, samo ane prdon-prdone sm slišou ku sm se kopcau spad tistih mršlinou. Ma sm beu pej taku nagiftan zastran mojga klebūka, ki ga je stlačo ku klampo, da sm ušopneu s palco če po bajnke, jm sm zarjoveu: »Bem, zdej bste vndr ejnkraj utihenli, frdamani štrigli, da vam povem, kr sm teu reč vzej prej: Kakū nej kúpem ruo-bo, ku sm brez souda v varžete.«

Kukr de bi jeh pobeļu so ratale, jest sm pej še ane dva bota ucebneū v tisto ruoba jn sm šou uon.

DOLŽNOST SLOVENSKEGA FANTA.

Sleheri naš fant ima do slovenskega ljudstva v narodnem oziru zlasti te-le dolžnosti: se mora vsekdar zavzemati za to, da se slovenska mladina izsola v materinem jeziku; mora vedno zahtevati, da slovensko ljudstvo išče in najde pravice v lastnem jeziku in da sploh vse gosposke z njim občujejo v materinskini; se mora potegovati za to, da država spoštuje politične in kulturne pravice slovenskega ljudstva.

Za pravico se poteguj z vso silo in do smrti se bojuj za resnico. — Biblija.

Mati pa gleda za njo: »Oh, kako je naša lepa; le škoda za solde.«

Treba, da krenemo drugo pot!

Dragi Mali list! Vsa moda bi ne bila se tako hudo, ako bi se z modo strinjale naše gospodarske razmere, toda moda je v kričeem nasprotju z našo družinsko blagajno. To je tisto, kar vsi skupaj se veliko premalo premisljuje-mo. Kdor gre v mesto in ima pet lir v žepu, ali bo šel v hotel na kosilo za deset lir? Ako dobro preudarimo dananje stanje, nam po moji misli ostane le ta pomoč, ki se da popisati v teh besedah. Prvič, da varno gospodarimo. Drugič, da se složno gospodarsko organiziramo. Tretjič, da se namazemo z mastjo potrpežljivosti in neobupanosti. Na ta način smemo upati, da se ohranimo na tej domači zemlji. Mogoče vendarle ućakamo, da nam zasije lepše solnce. (Košanec).

GOSPODARSTVO

Vprašanje naših kmetij

Minister de Stefani je odgovoril, da ne more znižati vinskega davka z ozirom na stanje državne blagajne, pa tudi z ozirom na dobro letino, s katero so bili oblagodarjeni kmetje v vsej državi.

Bogata letina.

Bog je oblagodari naše kmetije. To je res. Pridelki 1923. prekašajo v vsakem oziru pridelke leta 1922. Predlanskim smo pridelali 44 milijonov kvintalov žita, lani pa 61 milijonov. Sviloprejška je vrgla predlanskim 310.000 kvintalov, lani pa 420.000. Tobaka smo pridelali v izobilju, tako da je minister dovolil izvoz 800.000 kg. Sladkorna pesa, koruza, oljka, sadje: vse v izobilju. Da ne govorimo o vinu, zakaj nihče ne pozna količine celokupnega pridelka. Vse kleti so polne. »Torej« — si je mislil minister — »zakaj bi znižal davke, ko so kmetje tako bogati?«

Račun brez krčmarja.

Tega je naredil minister. Zakaj resnica je, da — z nekaj izjemami — so cene pridelkom tako padle, da se kmetijska produkcija absolutno ni izplačala in da pomeni letošnja kmetijska bilanca pravo nesrečo za kmečki stan. Kako tudi ne? Le primerjajmo številke! Žito je padlo od 120 na 85 lir, seno od 35 na 30, grozdje od 150 na 45, vino od 250 na 100 lir! In tako naprej. Kaj pa pomaga našim Vipavcem, Istranom, če imajo v kleti 30 hl vina, pa ga ne morejo prodati, dočim tirja plačilo davkar, trgovec, čevljar?

rejo prodati, dočim tirja plačilo davkar, trgovec, čevljar?

Največji cigan.

To pa je davkar. Davki so postali, neznošni, le oglejmo si jih! Davek na zemljišče, doklada dežele, doklada občin; davek na stavbe, doklada dežele, doklada občine; dohodninski davek na kmetijske pridelke, vinski davek, davek, na živino, davek na posle, družinski davek, davek na pse, davek v obliki brezštevilnih kolkov, davek na oddajo blaga, registrski davki itd. Pri tem je zelo značilno dejstvo, da je kmečki stan edini v državi, ki je podvržen skoro vsem davkom, ki vobče obstojajo. Tako je davkar hočeš-nočeš največji cigan našega kmeta.

Kaj početi?

V rednih razmerah bi kmetje povzdignili svoj glas; sedaj je to prepovedano. V rednih razmerah bi poslanci morali protestirati; sedaj to nič ne izda. V rednih razmerah bi se ljudstvo dvignilo in bi se uprlo; sedaj tega ne more, ker ima vojaštvo, kanon in zapore, kmetje pa so golih rok. Ostane nam edino mirno in potrpežljivo čakanje in upanje v boljše čase. Sedanje razmere so za daljšo dobo nevzdržne; struna, ki se le preveč navija, mora prej ali slej počiti. Naš kmet naj dela, varčuje, in naj — čaka, da za sedanjim slabim vremenom zasije solnce. In solnce bo lepo sijalo, zakaj zakon narave je ta, da «za dežjem mora solnce priti.» — Virgilij Štek.

Davek na vozove.

Občina sme uvesti davek na javne in zasebne vozove. Kaj je javni voz? To je voz, ki služi osebnemu prometu proti odškodnini. (Izjemo tvorijo vozovi, ki tečejo po tiru ali tisti, ki so v službi države: ti ne plačujejo občinskega davka). Ako služi voz samo za prevažanje blaga, ni podvržen davku. Zasebni vozovi, ki so last zasebnikov in ki služijo za prevažanje oseb, so davku podvrženi.

Jaz vozim po različnih občinah.

V kateri naj plačujem davek? V tisti občini, v kateri največ vozim.

Jaz sem kolar.

Imam tri voze zase, devet na prodaj. Za katere plačujem davek? Samo za prve tri!

Vlšina davka.

Občina sme nastaviti davek po velikosti voza, po številu koles, po vozni sposobnosti itd.

Tarifa za javne vozove.

Za vsak javni voz sme občina sama določiti davek do 60 lir letno; z dovoljenjem deželnega odbora in finančne-

ga ministra sme občina zvišati davek na 120 lir.

Tarifa za zasebne vozove.

Za vsak zasebni voz sme občina določiti sledečo tarifo. V občinah, ki imajo do 4000 oseb, najvišja tarifa 80 lir, v občinah s 400 do 20.000 prebivalci najvišja tarifa 120 lir, z občinami z nad 20.000 prebivalci najvišja tarifa 160 lir na leto.

Gospoke vozove,

ki nosijo grb, sme občina davek dvakrat zvišati.

Davek na licence.

So trgovci in obrtniki, so osebe, ki vršijo kak prost poklic, ki pa niso podvrženi pridobitnemu davku. To so osebe, ki so zapisane v seznamih za dohodninski davek v oddelku, ki ima manj kakor 2000 lir letnega dohodka. Na take osebe sme občina razpisati davek in sicer po davnih razredih: 1. razred 40 L., drugi razred 35 L., tretji razred 30, četrti 25, peti 20, šesti 15, sedmi razred 10 Lr.

Zlati nauki za svinje.

1. Uporabljalj za plemo le zdrave živali se stanovitnih lastnosti, toda nikdar naj ne bodo premlade.
2. Razen pitanih živali izpusti vse vsak dan vsaj za par ur na prosto, ker je to zelo koristno za zdravje.
3. Skrbi, da je svinjak suh, zračen, brez prepiha, dovolj topel pozimi, primerno hladen poleti.
4. Snaga je glavni pogoj dobrote svinjaka.
5. Dokler rabiš prasiče za plemo, hrani jih obilno, toda ne opitaj jih.
6. Dajaj močna krmila, na pr. oljate pogače, peso, repo, korenje in krompir vedno kuhano.
7. Skrbi za zdravo pitno vodo.
8. Krmil redno ob istem času, mlajše prasiče večkrat po malem.
9. Dajaj prasičem priliko, da rijejo po zemlji.
10. Svinjo, ki ima skotiti, deni v ločen prostor, nastlan s kratko slamo.
11. Pri skotitvi pazi skrbno na mladice in svinjo; pomagaj pa le, ako je to potrebno.
12. Ako imajo pujski preostre zobe, poscipaj jim jih takoj prvi dan.
13. Od tretjega dne puščaj svinjo s pujski vred na prosto ob ugodnem vremenu.
14. Od četrtega tedna dalje krmil jih se razun z mlekom tudi z drugo pripravno krmo.
15. Pujske pusti pri svinji 7 tednov; ako bodo za plemo, pa deset tednov.
16. Samo enako krepke pusti skupaj, slabotne loči od močnih.
17. Vodena krma da vodeno meso, oljnata (lanene pogače itd.) da salo oljnatega okusa, koruza pobarva mast in salo rumeno.
18. Najboljše meso, salo in mast dajo prasiči, ako jih pitaš z ječmenom, graham, fižolom in rženimi otrobi v zvezi s posnetim mlekom (pri mlekarinah). Najboljše salo dajo prasiči, ako jih pitaš z mešanico zdrobljenega ječmena, kuhanega krompirja in posnete-ga mleka. (g. p.).

Semenj v Sežani, 22. jan. 1924. — Prignanih je bilo 500 glav goveje živine, cena žive teže 4.50 do 5 Lir kg. Konj 200 cena; cena 1000 do 3000 L. Prasičev 250, cena 100 do 300 Lir. Kupeja srednja.

Po čem je lira?

Dne 30. jan. si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 26.40 L.
za 100 č. kron — 66.10 L.
za 1 dolar — 23. — L.
za 1 funt — 98.40 L.
za 100 fr. frankov 105. — L.

Ena knjiga je marsikaterega človeka za vse življenje poboljšala ali pokvarila. Herder.

PODLISTEK

Novigrad v Istri.

Grad Neuhaus, po kranjsko Novigrad, po laško Castelnovo leži v Čičariji, 11 milj od Ljubljane. Ime ima od gospodov lastnikov, plemenitih Neuhaus. Grad stoji na spicastem vrhu, okrog katerega veje pozimi silno močan in mrzel veter. Grad je zelo dober za obrambo proti sovražnim napadom. Grad so sezidali okrog leta 1313, gospodje »Borsa di Argento«. Ustanoviteljevo ime je bilo »Je Bintero de Carstberg«, po novi gradbi so imenovali Je Bintero de Neuhaus. Tukaj je doma Neuhausova rodovina, ki se je kasneje razširila po mnogih dezelah.

Leta 1511. je bila graščina deželno-gospodarska. Cesar Maksimilijan je med vojno proti Benečanom poslal na Primor-

sko razne komisarije, med drugimi je poslal grofa Kristofa Frangepana za glavarja v Postojno in v Novigrad.

Benečani so pa grofa Kristofa zajeli in so ga odpeljali v Benetke. Ko je to soproga zvedela, je hitela v Benetke. S svojo zvižajo se je znala dokopati do moza, ki je bil v ječi pod strogim nadzorstvom. Tam je grofa nagovorila, da se je preoblekel v njeno žensko obleko, svojo pa je pustil jetniškemu hlapcu. Hlapec pa je dal svojo razcapano opravo grofici. Na ta način sta oba ubežala iz Benetk. Leta 1528. so Kristofa ustrelili, ker se je zvezel z vojvodo Ivanom proti cesarju Maksu.

Graščina Novigrad je bila kasneje v posesti Benečanov in to od 17. januarja 1535. dalje, in sicer v rokah bratov Julija in Darija Govardo. Ta brata pa sta se zelo slabo obnašala. Vse bližnje gospodje in kmete sta skoz več let ropala, morila, plenila in sta se družila z Be-

nečanov sta celo dobila vojake in municijo. Konečno ju je cesar Ferdinand razlatal in graščino je izročil Jakobu Ravnah. Ker pa se brata nista hotela pokoriti, sta na cesarjevo povelje Jakob Ravnah in Matija Kol, oskrbnika v Završniku (Schwarzenegkh, Podgrad pri Rodiku) oblegla Novigrad.

30. decembra 1550 sta udrila v grad in sta ujela oba brata. Takoj nato je zahteval Matija Kol nekaj municije iz Ljubljane. In res so dobili 2 centa smodnika, 164 funtov svinca itd. Kmalu nato je dal cesar grad porušiti, da bi se kdaj ne spremiti v taborišče sovražnikov. To se je zgodilo leta 1551. Dva dni, to je 9. in 10. aprila, so graščino podirali. Oba Govardija pa so spravili na ljubljanski grad.

Kasneje sa zopet postavili grad in sedaj je njega lastnik Benvenuto grof Petaz.

DEBIASIO & DOMENIS

Skladišča in pisarna: Via Coroneo 13
in v prosti luki št. 2 vrata 15.
TELEFON 12-34

Uvoz in izvoz italijanskih, čeških in nemških steklenin, čeških in nemških šip vseh mer, češkega porcelana, domače in inozemske prstene posode, opleteneh steklenic, emailiranih železnih posod i. t. d.

Ekskluzivna zaloga za Julijsko Benečijo prstene bele in dekorirane posode »Anelli«, po neverjetno nizkih cenah.

Zobozdravnik

dr. Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobeh
sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila
v Gorici, na Travniku 20 (Piazza della Vittoria)
od 9-12 in od 3-5.

Steklene šipe

vsake vrste in mere. Prodaja na debelo in drobno. - Postrežba na dom. - Cene zmerne. Piazza Oberdan št. 3 (Hotel Europa) tel. 44-23.

Dr. A. Grusovin

v Gorici: Piazza Vittoria

(Travnik) v hiši Paternolli 21

Specijalist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože, perfekcioniran na dunajskih klinikah.

Sprejema od 9-12 in od 3-7 pop.

POZOR!

na staro slovensko trdko

Ant. Breščak

z največjo zalogo pohištva na Goriškem z lastno tovarno v Gorici, Via G. Carducci 14 (prej Gosposka ulica) in V. C. Favetti št. 3

Razprodajam pohištvo po jako znižanih cenah in sicer

Omare . . .	od 200 lir naprej
posteljnike . . .	90 „
vzmeti (šušte) „	70 „
blazine . . .	60 „
kompletne spalnice	800 „

Velika izbora navadnih in finjših sob kakor tudi železnih posteljnjakov.

Zobozdravniški ambulatorij

Zobotehnik

M. Godina

Via Genova št. 13 prvo nad.

TRST

od 9-1, od 3-7

— ob nedeljah od 10-12 —

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar Trst - via Ugo Fenio 5.

IZVRSTNO ISTRSKO VINO, lastni pridelok, prodaja na debelo A. Legović, Podgrad št. 49 - Istra.

Kaj nam z dežele pišejo

Pri FUŽINARJU (v reški dolini)

na ognjišču. Ena skrb nas tare: kmalu bomo vsi posestniki naše doline od nas pa tja do Valenčiča pravi brezdomovinci. Tako vsaj splošno trdijo. Neko veliko industrijsko podjetje (elektrarna) nas hoče razlastiti in nas izpodriniti iz teh krajev, koder prebivamo že petsto let. Fužinarji, Žagarji, Zotler, Bisterčan, Ambrožič, Boglar in vsi drugi naj bi se izselili. Pri Jesihu hočejo zgraditi 40 m visok jez, ki bo 60 m širok. Voda se bo zbirala v tem nabiralniku, ki bo 10 kilometrov dolg. Vse polje, vsi prelepi sadovnjaki, vsi travniki ob Reki izginejo, prav tako tudi cesta. Nova cesta se spelje malo pod železniško progo. Udarjeni bi bili umevno tudi Suhorci, ker imajo del polja ob Reki, se bolj pa, ker bodo ob cesti; k novi cesti pa ne bo mostu, ker ta bi bil na stotine metrov dolg in tega ne bo nihče zgradil. Suhorci se bodo lahko s čolni vozili kakor Istrani ob morju. Pravijo, da si bo dal gospod škof s Suhorja zgraditi velikanški parnik, da bo ribe lovil. Pod kvintalom ne bo nobena. Umevno je, da bo voda zalila tudi padezsko dolino tja do Bibca. Vse to so seveda načrti, ki pa — kakor v Trstu trdijo — se bodo tudi uresničili. Vsi prizadeži so kajpada zoper to razlastitev!

NABREŽINA.

V preteklem letu se je rodilo v Nabrežini 27 dečkov, 30 deklic. Od teh je že umrlo 4 dečki in 5 deklic. Vseh mrličev skupaj je bilo 28 domačinov, 2 tujca. — Najstarejši mož ima 85 let, najstarejša žena 83.

Iz REŠKE DOLINE.

Opravila so me zanesla do Prema. Na svete Tri kralje so pri Repincu pod Premom kradli! Ponoči so prišli. Avtomobil so pustili pred mostom. Ptički so natihome udarli v trgovino, kjer so delali do polnoči. Odnegli so različnega blaga v vrednosti 20.000 lir; denarja niso našli. Pa listek so pustili ter napisali, da se priporočajo drugič za denar. Nihče jih ni v vasi slišal, niti orožniki ne. Zlobni jeziki pravijo, da so tatovi obljubili, da bodo prihodnjič tudi orožniško kosarno z vsem inventarjem vred z avtomobilom odpeljali. (Potnik).

Pozdrav Malemu listu.

Kmetovski gospodar iz bistriške okolice nam je poslal pesmico, ki jo rade volje priobčimo. Gospoda nas bo seveda zmerjala, češ, da je pesem slaba. Tudi Vodnik je koval pesmi, nekatere prav slabe, pa gospoda jih hvali. Zakaj? Ker je bi Vodnik gospod. Pa mi gremo mimo gosposke kritike, ker vemo, da ji vse smrdi, ker ne pride iz gosposkih vrst.

1. Pozdravljen, Mali list.
«Si kmečki list, si velik list.
Resnica sama si
in prav kot solnce čist!
2. Ti laž sovražiš,
resnico nam poveš;
zahvalo srčno našo,
je treba, da izveš.
3. V krivice dneh voditelj
in zvest si nam učitelj.
Pravice naše ti
boritelj si.
4. Zato te rod spoštuje
in zate vse gori,
saj narodu prijatelj in
ljubljenec si ti.
5. Dolžnost rojaka
vsakga je taka:
da te naroči
in v hiši, kjer te ni,
da te priporoči.
6. Bog živi te! Prihajaj
v naše koče
tolazit duše
obupajoče.

TRNOVO pri Bistrici.

Po vsej sili nas hočejo pridobiti in nam vsiljujejo svojo ljubezen, mi pa vsiljivosti ne maramo? Kako delajo? Kakor cesar Janez. O njem sem bral, da je šel skoz neko vas pri Dunaju. Dečki so pred njim bežali. To ga je razsrdilo pa je enega za lasi zgrabil. «Zakaj pa bežiš?» Deček: «Ker se vas bojimo!» Cesar: «Zakaj se me bojite mene morate ljubiti, ljubiti»; pri tem pa je fantička krepko tiščal. Ravnotako ravnaajo z nami. Tepejo nas, pa zahtevajo, da jih ljubimo!

IZ POVIRJA.

Nasa fara ima celo brezbriznega zupana. Mesto da bi se pobrigal za nje blagor, pohaja dnevno na lov v družbi nekih tržaških gospodov. Ljudje pa, ki ga potrebujejo, morajo čakati nanj ure in ure. Staresine k vsemu temu nič ne zinejo, tembolj pa jim je zato jezik namazan, ko gre za sekanje drv v soteski. Povsem razumljivo, saj gre tukaj za njihovo korist...

KREPLJE.

Vina se je lansko leto pridelalo kakor četrtino od dobre letine. Dozdaj je bila cena teranu 3 L. 50 stot., za seno je bila letina srednja. Za poletno žito je bila dobra letina, za ajdo po nekaterih vaseh dobra, po nekaterih je pobila toča in po nekaterih pa ni dozorela. Krompirja je bilo za srednjo letino.

Misli naroda so, da bodo gle kmetije prej ali slej pod zlo, radi slabih letin in prevelikih davkov. Obupno zre v bodočnost s čim bo njih rešitev, ako se ne pomaga s kakega kraja posebno vinarstvo je hudo prizadeto vsled velike naklade

IZ SEŽANE.

Dne 22. t. m. se je vršila na tukajšnjem županstvu prva civilna poroka. Poročila sta se Lah Diana Emanuel iz Taranta in Kristina Meula iz Sežane. Po civilni poroki se je vršila cerkvena v župni cerkvi. — Novoporočencema želimo obilo sreče!

PUČE.

Pri nas nimamo ne pošte ne obhodnika. Če hočemo v nedeljo kaj čitati, moramo sami daleč na pošto v Pomjan, da pridemo do Malega lista, ki nam je edino razvedrilo po težkem delu.

7. Pravični Bog podeli naj ti let obilo,
da poznemu se rodu
boš glasilo.

Kdo piše „Mali list“?

Vsi drugi listi na Primorskem imajo stalnega urednika ali po več urednikov, ki so plačani na mesec in pišejo tako, kakor hočejo gospodarji. Vse kolone polnijo skoro izključno uredniki. Pri «Malem listu» pa je stvar drugačna. Pri nas nimamo pravega urednika, še manj pa plačanega urednika. Pri nas dela nekaj idealnih, požrtvovalnih, dobrovoljnih oseb, ki se menjajo in ki delajo popolnoma zastopaj. Nasprotno, še dokladajo iz svojega, da more list izhajati. Zato pa so naši računi vedno odprti. Za našim listom ne stoji nobena banka, zato nam tudi ni treba nobene banke braniti, kakor to delajo tisti, ki so od bank odvisni.

NAŠI SOTRUDNIKI IN DOPISNIKI.

Med tistimi, ki pišejo redno v «Mali list», je tudi g. poslanec Šček, kateremu je list dolžan največ hvale za poljudne, poučne - gospodarske članke. Poslanec Šček je tudi «Edinosti» dopisoval, dokler mi ni ta list zaprl predala. In vse to požrtvovalno. Gospod poslanec je bil po cele mesece odsoten, v Rimu in drugod, pa nikdar ni pozabil na tedenski prispevek.

Med stalnimi sotrudniki imamo tudi osebe, ki jih ne smemo imenovati,

ker bi znali zgubiti službo. To so vam tihi delavci, ki delajo iz idealizma, ki sovražijo krivico in ljubijo pravico. Sploh je naš list vsakomur odprt, vsakdo sme vanj pisati, samo bankirji ne in njihovi plačanci, zakaj njihovi interesi in interesi našega ljudstva gredo skupaj kakor ogenj in voda.

CELA VOJSKA SOTRUDNIKOV.

«Mali list», ima veliko število sotrudnikov z vse dežele: nad 80 jih je, sami prijatelji našega ljudstva; nobenega bankirja ni vmes. Po stanu jih je večina kmetovalcev, preko 40; potem je 9 obrtnikov, so 4 učitelji, 5 duhovnikov, 8 zasebnih uradnikov, nad 10 delavcev, 4 trgovci, 2 železničarja, 1 odvetnik - poštenjak. Zato je list tak, kakršnega hočejo imeti sotrudniki, dopisniki. Od začeta do danes smo zavrgli le dva prispevka, vse druge smo priobčili. To je razlog, da je «Mali list» tako priljubljen. Vsakdo čuti, da je zares glasilo ljudstva.

(K. M.).

Stab. Tip. S. Spazzal, via Commerciale 8.

Slomškova oporoka.

Veliki škof Anton Martin Slomšek je leta 1861. napisal te-le zlate besede, ki je naša dolžnost, da si jih globoko vtisnemo v spomin in v srce:

Za nas, učnike Slovencev, je sveta dolžnost svoj materni jezik spoštovati, ga skrbno ohranjevati, skrbeti za njegovo omiko in čast, ki mu gre v kolu vseh narodov. Opominjam vas in prosim, moji bratje Slovenci, ne dajmo nemškutarjem življa našega zatreti, ne pustimo pogasiti iskre domače ljubezni, ne poteptati v smeti milega jezika maternega.

Preljubi bratje, ne pozabite, da je to sporočilo lahkoda poslednje sporočilo vašega starega škofa — Slovenca!

Gene oglasov: za en centimeter višine v eni koloni štiri lire. Popusti: pri 5 kratni objavi 5 od sto, pri 10 kratni 10 od sto, pri 26 kratni 20 od sto, pri 52 kratni 30 od sto popusta.

Zobotehnični ambulatorij

TRST, Via Settefontane št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 8.—18. in od 15.—19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom. Slovincem 10%, popusta kakor tudi plačilo na obroke. Delo z jamčeno.

EGIDIJ SCHIFFLIN, koneesijonirani zobotehnik.

Čevljarnica FORCESSIN

Je najboljša zaloga z dobrim blagom.

Trst, via Caprin 5 pri Sv. Jakobu

podružnica via Udine 2.

Ali iščete čevljiče
Za deklice in fantiče?
Kakšne imajo radi
Ta stari in ta mladi?
Eleganca, trajnost, nizka cena,
To troje je največjega pomena.
Največji magazin
Ima Forcessin
V ulici Caprin.

Čevljarnica FORCESSIN

PODRUŽNICA

„Ljubljanske kreditne banke“ v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

CENTRALA: LJUBLJANA

Delniška glavnica: Din 50.000.000.

Rezerva: Din 10.000.000.

PODRUZNICE: Brežice, Črnomelj Kranj, Metkovič, Celje, Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obreduje vloge na knjižice po 4½%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

— Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.